

AZ ÁG. H. EV.
MISSZIÓ-
EGYESÜLET
HIVATALOS
KÖZLÖNYE.

MISSZIÓI LAPOK

Megjel. havonta.
Előfizetési ára:
1 évre 1 pengő.
Postatakarékpzt
számla 17.270 sz.

ALAPITOTTA: SCHOLTZ ÖDÖN ESPERES.

Felelős szerkesztő és felelős kiadó: NÉMETH KÁROLY.

A Missziói Lapok szerkesztősége: Lébény, Moson m. — Kiadóhivatal: Kíspeszt, Thököly-út 18.

A világ világossága.

Ézsaiás 60, 1—4.

A bűn és az igazságtalanság sötét éjszakába borítja Isten népét is. Nem tud magán segíteni; önerejéből képtelen világosságot gyújtani. Maga az Úr jön segítségére, kegyelmével, ébresztő és megvilágosító igéjével, megváltó hatalmával.

Ha az Úr Siona befogadja a mennyei világosságot, akkor a világnak világossága és hegyen épült város lesz.

Ez a prófécia.

A prófécia beteljesült, amikor Jézus Krisztus bevonult Jeruzsálembe, mint a Sion Királya, az Úrnak áldottja. Beteljesült pünkösdi ünnepén, amikor a Szentlélek kitöltetett a tanítványokra s azok beszélték más nyelveken Isten hatalmas dolgait. Beteljesült, amikor Jeruzsálemben megalakult az első keresztyén gyülekezet, amely egyúttal misszionáló gyülekezet is lett az Irás ama szava szerint: „Prédikáltatni kell a Krisztus nevében a megtérésnek és a bűnök bocsánatának, minden pogányok között, Jeruzsálemtől elkezdve.“

Ez a prófécia még mindig megvalósul ott, ahol a pogány- és a zsidómisszió munkája folyik.

A próféciában foglalt ígéret és elkötelezés szól ma is minden keresztyénnek és minden gyülekezetnek. Felkelni és világosodni! Az Úr dicsőségét felismerni! Körülnézni, meglátni a népeket elborító sötét éjszakát s abba bevilágítani az eljött világossággal, a testté lett Igével! Ez az elkötelezés, ez a parancs és feladat.

De nekünk szól az ígéret is, ha engedelmeskedünk az isteni szózatnak s megszívleljük az isteni üzenetet: a misszionáló gyülekezet gyarapodik, messziről — a közöny és a bűn messzeségéből — jönnek fiak és leányok, akik eddig távol maradtak a gyülekezet lelki közösségétől s mint a galambok a dúcaikhoz, úgy jönnek a pogány népek Krisztus anyaszentegyházába. „A legkisebb ezerré nő, és a legkevesebb hatalmas néppé!“

Ádvent! Jézus Krisztus jön! Ádvent! A népek célba érnek a Krisztusban!

Kunos Jenő levele.

Nincs szándékomban statisztikai adatokat közölni. Csak a mindeneket számontartó Mennyei Atyánk tud arról pontosan, hogy mennyi igazi keresztyén él ebben a városban. Még arról is csak megközelítőleg tudunk képet alkotni magunknak, hogy mennyien tartoznak a

protestáns avagy katolikus gyülekezetek tagjai sorába. De nem is ez a fontos. Sokkal fontosabb az a tény, hogy Istennek minden bizonnyal sok népe van ebben a nagyvárosban.

S Isten a maga hívogató, gyűjtő munkáját végezte úgy a katolikus, mint a

protestáns küldötteken keresztül. Történeti sorrend következményének engedve először a római egyház munkájáról kell megemlékezni. A nagyvonalú és tekintélyes számú katolikus templomok rög-tön azt a benyomást keltik, hogy itt erőteljes és megalapozott missziói munka folyik. Egy helyen ők statisztikai adatokkal is szolgálnak — aminek én itt Kínában nem tulajdonítok igen nagy jelentőséget — s ott ők említést tesznek arról, hogy a 24 körzetre felosztott pekingi katolikus misszióhoz 280 ezer lélek tartozna. Sokkal érdekesebb azonban tudni azt, hogy a város délnyugati sarkában helyet foglaló katedrális azon a helyen épült, ahol három évszázaddal ezelőtt Ricci páter letelepedhetett a Mennyei Birodalomban. Riccit itt is temették el 1610-ben bekövetkezett halálakor és sírhelyét az akkori császári udvar adományozta. Őt több misszionárius követte és a tizenhetedik század közepén templomot is emeltek a fent említett helyen. Abból a templomból azonban nem maradt hátra egyéb mint a tetőzeten helyet foglaló kereszt, amelyet most az új katedrális udvarán állítottak fel. Ismeretes, hogy 1812-ben császári dekretummal kitiltották Kínából a misszionáriusokat s ekkor pusztult el több katolikus templom. Úgy szintén a boxer-lázadásnak is áldozata lett 1900-ban nemcsak a katolikus, hanem a protestáns templomok jelentős hányada.

Ersekkel az élén misszióspapok és apácák vezetik a munkát, amelyben mint mindenfelé a világon igen tekintélyes szerepet visz a nevelői munka. Ennek tulajdonítható, hogy felveszik különösen az árva gyermekek ügyét és azokat katolikusokká nevelik. Van egy árvaházuk itten ezer gyermek részére. Középsiskolák, zárdák, szemináriumok és kórház-misszió egészítik ki azt. A külföldi munkások a legkülönbözőbb nemzetiségekhez tartozó papok és világiak. Soraikból nem hiányoznak a magyarok sem.

Amint a katolikus misszió behálózta az egész Pekinget és környékét úgy szintén a protestáns is. A munka rendszerebbé tétele és esetleges surlódások elkerülése céljából a Pekingben működő nagy protestáns missziói társulatok felosztották egymás között a négyzet alakú várost munkakörökre. Így például az egész északi részt a keleti városfal-tól a nyugatiig, sőt azon túlmenően az egész északi járást az amerikai presbiteri egyház kapta. A délnyugati szögletben az anglikán egyház, a délkeletiben az amerikai methodista egyház, a város

közepén két másik amerikai, és a nyugati városfal mentén a London missziói társulat kezdett munkához. Ezeket a területeken azonban rajtuk kívül számos más közösség emelte fel temploma és evangelizációs terméke falait. Itt talán kiemeljük a felbecsülhetetlen jelentőségű szociális munkát végző Údvhadsereget, a Keresztyén Ifj. Egyesületet (YMCA) és a Keresztyén Ifjúsági Leány Egyesületet (YWCA). Csupán evangelizációs munkát végeznek a norvég, svéd és egy amerikai szabadegyházi társulatok.

Külön említésre méltó a Biblia Társulat székháza, amelynek tüzmentes, kínai stílusban épített gyönyörű terméből a Brit és Külföldi, valamint az amerikai Biblia Társulat évente körülbelül egy millió Szentírás és Biblia részt terjeszt Kína és Mongólia területén.

Félreértés elkerülése céljából megemlítem még, hogy mi az oka annak, hogy Pekingben nincsen egyetlen lutheri alapon álló missziói társulat sem. (A tisztára németajkúak számára tartott evangélikus istentiszteleteket nem számíthatjuk missziói jellegűeknek). Ahogyan Pekinget felosztották területileg egymás között a Pekingben működő missziói társulatok, éppen úgy egy nagy konferenciái gyűlésen egész Kínára vonatkozólag kijelölték egyes Társulatok működési színterét. Így kapták a német, svéd, norvég, finn és amerikai evangélikus társulatok Kína középső tartományait. A lutheri missziók középpontja Hankow.

A protestáns misszióknak nincsen olyan nagy multja Pekingben mint a katolikusnak. Mégis a legtöbb nagy társulat több mint hetven esztendővel ezelőtt már végzett itten munkát s az úttörők pedig jóval régebben megjelentek Peking falai között. A régi fővárosnak több millió lakosa van s különben kultúrális szempontból is központi jelentőségű helység. A misszió sok oldalú munkaterületén kerekaszámban beszélve 300 misszionárius áll az Úr szolgálatában.

A misszionáriusok jó része az evangelizációs munkában tölti idejét. Ez a munka nem szorítkozik kizárólag az istentiszteleti helyekre, templomokra. A templomokban vasárnaponként gyülekezik össze a már keresztyének közössége. Sokkal inkább misszionáló jelentőséggel bírnak a forgalmas utcák mentén fenntartott gyülekezési termek, ahol a hét köznapjain is igehirdetési alkalmak vannak főleg azok számára, akik még nem voltak semmiféle kapcsolatban az Igével. Ezek azok az igénytelen kinézésű helyek, amelyeknek ugyanaz a rendelteté-

sük mint a hajszál ereknek, hogy felszívjanak a Krisztus teste vérkeringésébe újabb és újabb embereket. De ezek azok a helyek is, ahol a Krisztus büntőlő vérérlő bizonyóságot tevő evangélium kezdi elvégezni a maga munkáját.

A jövődő nemzedéket különösen nagy szeretettel veszi körül az egyház missziói munkája. Számos elemi, tíz fiú, illetve leányközépiskola, ipariskola, teológiai szemináriumok, bibliaiskola, orvosképző sőt két teljes egyetem áll a misszió szolgálatában. Erdemes megemlíteni, hogy Peking három egyeteme közül egy katolikus, egy protestáns és egy állami, amely jelenleg az incidens kezdete óta nem is működhetik. A legutóbbi levelemben említett pekingi orvosképzőintézet is missziói jelentőségű. Tagadhatatlanul óriási jelentőséggel bírnak ezek az intézmények s igazi evangéliumi jellegük annál átütőbb minél nagyobb imádkozó tábor áll azok mögött, akik ottan végezhetik a sokoldalú magvetést.

Van azonban Pekingben minden missziói társulattól teljesen független és így önálló kínai keresztyén gyülekezet is. Az egyiknek lelkésze igen áldott életű bizonyoságtévő. Temploma minden egyes vasárnapon kétszer is megtelik igehallgatókkal. *Kínai* hirdeti itt az Igét *kínai*knak. Lehet-e hőbb kívánságunk mint az, hogy Pekingben és szerte az egész Kínában minél több ilyen önálló

és maga is missziói munkát felvállaló gyülekezet legyen. Bizony igaz az, hogy a magvetők munkája nem volt hiábavaló!

A vasárnapi istentiszteletre igyekvők nemcsak énekeskönyvüket viszik magukkal, hanem a Szentírást is. Minden egyes igehelyet valamennyien kikeresnek. Sokkal tevékenyebben vesznek részt ilyen módon az istentiszteleten. Offertóriumot a prédikáció előtti ének alatt gyűjtik kis kosárákkal és azt a gyülekezet tagjai végzik felváltva. Nagyon sokszor épen a fiatalok, ahogyan ez Finnországban is szokás. A kínai keresztyének e tekintetben is közelebb állanak ahhoz a meggyőződéshez, hogy az offertórium szerves része az istentiszteletnek. Kifejezésre jut ez abban is, hogy az adományokat az összegyűjtés után átadják a lelkésznek, aki imádságban kéri az adományokra és az adakozókra Isten keveset is sokkiváltozató áldását.

A pekingi misszionáriusok között vannak olyanok, akik évtizedeken keresztül szolgálhattak az Úrnak, sőt ismernek olyant is, aki kereken ötven esztendő tölthetett el itten az Úr küldötteként.

Mi fiatalok nem tudjuk, hogy még meddig munkálkodhatunk. De nem is az a fontos, hogy meddig, hanem az, hogy a hosszabb avagy rövidebb időn hűeknek találjassunk.

Kunos Jenő.

Titkári jelentés

a Misszióegyesület működéséről 1938. novemberétől 1939. novemberéig.

Kunos Jenő.

Kunos Jenő misszionáriusnak személyére vonatkozólag röviden a következőket jelenthetem. Isten különös kegyelménél fogva elhívását Finnországban, a Finn Missziói Társulatnál nyerte el. Ott nyert két évi kiképzést és egy esztendei várakozás után megnyíltak előtte Kína kapui. Kiküldetése előtt Győrött házasságot kötött Liesche Natáliával. Február 14-én eskette meg őket D. Kapi Béla püspök Győrött. Az esküvő után meleg és meghitt templomi ünnepély keretében búcsúzott el a gyülekezet fiától és a fiú szülővárosa gyülekezetétől. Még aznap éjjel, február 15-én vonatra szállt, hogy néhány nap múlva Marseillesben Corfu nevű angol hajón Kína felé vegye útját. Feleségét nem vihette magával, mert Kunos Jenő most csak a kí-

nai nyelvet sajátítja el Pekingben. Hunan tartomány, hol a missziói állomás van, jelenleg a kína-japán háború hadszíntere. Felesége ezalatt az idő alatt angolt és betegápolást tanul Győrött. Angol tanulmányaihoz a Misszióegyesület szeptembertől kezdve szeretettel csekély támogatást nyújt. Természetes, hogy mihelyt alkalom kínálkozik és a Misszióegyesületre nézve is megnyugtató megoldás adódik, egyengetni kell az útját, hogy Kunos Jenőné férjéhez utazhasson és együtt készülhessenek a szent szolgálatra.

Kunos Jenő 1939. március 27-én érkezett Pekingbe. Itt a College of Chinese studies intézetben végezte el az első nyelvkurzust. A nyarat Babos Sándor ref. misszionárius meghívására Mandzsuriában töltötte, hol Babos Sán-

dor vendégeként megkeresztelte Babosék második kisfiát.

A nyarat a forróság és további nyelvtanulás végett Peitaihóban, a tenger mellett töltötte. A második nyelvkurzus f. év augusztus 23. ért végett. Szeptember elején került vissza Pekingbe, hol jelenleg Rudolf norvég misszionáriusnál lakik és október 2-án megkezdte 3. nyelvkurzusát. (Jelenlegi címe: Peking, 23. Shih chia hutung.)

Leveléből láthatjuk, hogy alapos munkával és tanulással készül arra az időre mikor megnyílik előtte Hunan tartomány. A kínai helyzet emberileg szólva igen szomorú. Háború, menekültek, árvízveszedelem. Az angol és skót misszionáriusok reménytelen helyzete, az egyre dráguló gazdasági élet próbára teszi a misszionáriusok hitét. De a szomorú napok alatt sincsen semmiben szükségük, Isten állandó gondviselését érzi Kunos Jenő is és tudja, hogy „Isten hű, aki elhívta őt és ő meg is cselekszi azt...”

Ha vissza gondolunk arra, hogy mennyit imádkoztunk azért, hogy misszionáriusunk legyen, akkor arra is kell szüntelenül gondolnunk, hogy őt imádságainkban tovább hordozzuk, levelekkel és áldozatos szeretettel támogassuk.

Népfőiskola.

Arról sem szabad megfeledkezni, ami közben idehaza történt. Már a tavalyi jelentésomban megemlítettem a Népfőiskola keletkezését. Az intézmény rendszeres szervezeti szabállyal egyesületünk keretében keresett gazdát s talált is. Nemcsak azért, mert alapszabállyal rendelkező egyesület vagyunk, hanem azért is, mert tagjai, a misszió barátai eddig is szívükön viselték a Népfőiskola ügyét. Az intézet külön szervezeti szabállyal a M. E. kapcsolódott s megindult az elmúlt esztendőben az építkezés. 1938. október 20-án tette le Túróczy Zoltán püspök az első két ház alapkövét. Az egyik finn, a másik magyar adományból. 1939. év első hónapjaiban egy harmadik házzal növekedett az intézet. Ezt a Stühmer-család ajándékozta az intézetnek 4000 pengős építkezéssel édesanyjuk emlékére. Ez a ház is elkészült március 2-ára. A felavatási ünnepélyt az első kurzus vizsgájával összekapcsoltuk, melyen D. Raffay Sándor püspök és Onni Talas finn követ is részt vett. Az intézet zárókövét D. Raffay Sándor püspök helyezte el. Az első tanfolyamon 10 földműves ifjú vett részt és hiszük,

hogy a tanfolyam maradandó gyümölcsöket terem általuk abban a gyülekezetben, ahova visszatértek.

Az intézet az elmúlt nyáron, május és július hónapokban kétszer megnyitotta kapuit gyülekezeti munkás és vásárnapi iskolás vezetők tanfolyama részére. A kétszer két hetes tanfolyamon összesen huszonhat hallgató vett részt. Az intézet igazgatója az első esztendőről értesítőt állított össze, melyben az intézet történetén kívül az első esztendő tanmenetét, órarendjét, tanári karát, az elvégzett munkát, a hallgatók névsorát, az esztendő mérlege érdekes adatait közli. Hálát adunk az Úrnak, hogy a külmisszió és belmisszió egy esztendőben ilyen nagy lépésben nekilendült újra és újra igazolva azt az igazságot, hogy a kettő mindig együtt jár. Másdörös lélekkel tekintünk további útja elé, de ehelyen is hangsúlyozzuk, hogy hiába Szenczy Gábor igazgató és dr. Hilscher Zoltán, az intézeti felügyelő minden odaadó buzgalma, ha a gyülekezetek nem támogatják áldozattal és emberekkel. Bárcsak mindenki megértené, hogy itt nemcsak egyházunk, de nemzetünk életébe vágó missziójáról van szó, amit támogatni mindenkinek, de főleg evangélikusoknak kötelességük.

A belső erőkkoncentrációját szolgálta a M. E. és „Ker. Igazság” nyári konferenciája Aszódon (augusztus 1—4-ig). A konferencia közös címe: „A gyülekezet építése” volt. A résztvevők száma 50 körül mozgott.

Vendég misszionárius ebben az esztendőben nem látogatott meg. Nem azért mert nem hívtunk senkit, vagy visszatünetelt volna mindenkiket. Nem. Dr. Nelson Christananda jött is volna. A református misszióegyesület felkínálta Schoppe Károly liebenzelli, volt kínai misszionáriust. A finn misszió pedig dr. Ade orvosmisszionáriusnőt szándékozott elküldeni, de mindezek a látogatások részben a mi, de főleg az ő gazdasági körülményeiknél fogva elmaradtak. Reméljük, hogy a közállapotok nemsokára lehetővé teszik, hogy vendégeinket ismét a régi szeretettel fogadhatjuk.

Testvéri jóviszonyunkat továbbra is fenntartottuk az elmúlt esztendőben a lipcsei misszióval. Évi jelentésükből agasztó képet nyerünk úgy az indiai, mint afrikai munkájukról. A háború valósággal a 25 év előtti állapotokat idézi a szemünk elé. Ha valami, akkor a missziói munka szenved leginkább kárt. Indiában Pandurban néhány hónappal ezelőtt már

be kellett szüntetniök a munkát és a misszionáriusokat hazahívni szabadságra. Az első csoport haza érkezett már, de a másik a kitört háború miatt ottrekedt. Afrikában hasonló a helyzet. Schomérus misszionárius övéile még megtudott érkezni Genuába, de a többieket valószínűleg mint „veszélyes idegeneket“ internálták.

Súlyos megpróbáltatás érte a magyar református misszió egyesületet is. Albánia elfoglalásával Parragh Lajos misszionárius kénytelen volt hazajönni és az eddigi munkát feladni. Rövid két év alatt a második munkát kellett feladniok.

Kunos Jenő Kinából azt írja, hogy ott meg az angol és skót misszionáriusoknak kell menekülni és hosszú esztendőket fáradságos munkáját otthagyni. Valóban szomorú képet kapunk ma a misszió frontjáról. De mégis csodálatosan gondoskodik az Isten. Nem engedi porba hullani a missziót. D. Ihmels igazgató mégismégis bizakodva írja, hogy mindezek ellenére is tudják, hogy a munka Isten kezében nyugszik. A reformátusok Babos Sándor munkáját szándékoznak átvenni, Kinában pedig a skandináv misszionáriusoknak nyílik nagyobb alkalom az evangélium hirdetésére. Ilyen válságos napokban halljuk meg újra az igét: „Atyámfiai imádkozatok éretünk...“

Azt hiszem, ezt a szomorú és várakozási időt is azért kapjuk Istentől, hogy minél jobban felkészüljünk és kiépjünk az itthoni munkát.

Hordozzuk azért végig tekintetünk a hazai munkákon még. Hálás köszönettel kell megemlékezni azokról a külszmissziói előadásokról és körútakról, melyeket egyetemünk teológiai ifjúsága végez Báró Podmaniczky Pál professzor irányítása mellett. Tudjuk, hogy a fele-

lősség mécsesét sok helyen ezek az előre tolt őrsők gyújtották meg. Hisszük, hogy ez a szeminárium lesz az utazó titkárok előkészítő műhelye is. E helyről is kérjük a mi szeretett professzorainkat, hogy egyhazunk ezen munkaterületére is legyenek tekintettel és hassanak oda, hogy misszióért égő lelkésznevezdékek hagyják el a teológia falait.

Örömmel számolhatok be a misszió gyermekszövetség országos munkájáról. Ha vannak is esperességek, hol a misszió ügye az első szerelem lángjával ég és sok-sok új gyermekszövetségi csoport alakult, mégis vannak még hideg és alvó egyházmegyék hol semmi sem történik. Ezek a kis gyermekszövetségek „mécsek“, egyesületünk nagy igéretei. Hisszük, hogy köztük is erősebb összekötést sikerül létesíteni. Az országos vezető Turmezei Sándor részletes jelentéséből a következő adatokat közölhetem: 3506 gyermekszövetségi tag van nyilván tartva. Évi adományuk 807.53 pengő. Sajnos igen kevés jelentés futott be, miért is az adatok nem pontosak. Turmezei Sándor esperes időközben lemondott az országos munka irányításáról (más súlyos munkára való hivatkozással). A Misszió Tanács felkérte Dr. Gyórfy Béla felpéci lelkész testvérünket hogy az országos irányítást vállalni szíves legyen. Amikor Turmezei Sándornak 4 évi munkájáért hálás szívvel mondunk köszönetet, kérjük dr. Gyórfy Béla testvért, hogy az eddigi szeretettel irányítsa a M. E. jövődő piros virágját. A bányai egyhk. gyermekszövetség vezetője: Jávör Pál értékes javaslatait a M. E. Tanács ülése megfontolás tárgyává teszi.

Danhauser László.
titkár.

(Folytatjuk.)

Missziói imaóra.

1939. évi jelmondatunk: Kol. 3, 17. — Egyesületünk tagjai és a misszió barátai minden hónap második keddjén, most: december 12-én missziói csendes órát tartanak.

Decembri imaórákon (Advent!) elmélkedünk *Urunk Jézusról, mint aki köztünk és velünk van.* Elmélkedésünk alapja legyen: „Ahol ketten vagy hárman egybegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük“ Máté 18, 20. — „Imé én tveletek vagyok minden napon a világ végezetéig. Amen!“ Máté 28, 20. —

„Azok pedig kimenvén, prédikálnak mindenütt, az Úr együtt munkálván velök és megerősítvén az igét jelek által, amelyek követik vala. Amen!“ — Márk 16, 20.

A tudományos kutatások révén mind nagyobb lesz a világ, amelyben élünk és egyre kisebbek leszünk a nagy világmindenségben mi emberek. Azonban a hit felismerteti velünk, hogy mi kicsiny emberek milyen nagy felelősséget hordozunk. Nemcsak hogy benne élünk Isten országában, hanem tagjai és pedig

fontos tagjai vagyunk. Életünket úgy kell berendeznünk, hogy összhangban legyen Isten országának átfogó, egységes tervével. Ennek a nagy, isteni tervnek az érdekében le kell mondanunk sok kedvenc eszménkről és egyéni elgondolásunkról, még szolgálatunk tekintetében is. Alá kell rendelnünk magunkat és mindenünket Isten központi szent akaratának, mert egyedül Isten ismeri a nagy terv minden részét és annak egyetemleges egészét s egyedül ő tudja, hogy bennünket hol, hogyan használhat fel legjobban céljaink szolgálatában. Ez azt jelenti, hogy imádkozásunknak is ehhez kell alkalmazkodnia s lelkünk állandóan olyan helyzetben és állapotban legyen, hogy bármibe kerüljön is, akaratunk

megegyezzék Isten akaratával. Ez eleinte nehezünkre esik, különösen hogyha Isten akaratának engedelmeskedve le kell mondanunk a szolgálatnak olyan módjáról, amelyet mi magunk gondoltunk ki s amely megfelel a mi hajlamainknak. „Isten az, aki munkálja bennetek az akaratát” (Fil. 2, 13). Hogyha állandóan szemelőtt és szívünkben tartjuk, hogy Jézus velünk és értünk van, akkor a feltétlen engedelmesség az Atya akaratát iránt mind nagyobb öröm lesz számunkra.

Ima: Mindenható Isten! Add belénk Szentlelkedet, hogy az ismertesse velünk akaratodat és adjon kedvet, erőt akaratod teljesítésére a Jézus Krisztusban. Ámen.

H I R E K.

Tanácsülés. A Misszióegyesület tanácsa november 8-án ülést tartott Molnár Gyula dr. és Németh Károly elnökletével Budapesten. Az ülésen tanácsstagok és misszióbarátok nagy számban vettek részt. Jelen volt Scholtz Ödön tb. esperes, Egyesületünk tiszteletbeli elnöke is. A tanácsülés elfogadta Dr. Sebe-rényi L. Zsigmond esperes lemondását a tanácstagságról, sajnálattal vévén tudomásul a lemondást. A költségvetést a jövőben korábbi időpontban fogja megállapítani a közgyűlés. Az évek óta hátralebélben levő rendes tagokat a tanács az Egyesület tagjai sorából törölte. Elhatározta, hogy a jövőben a rendes tagok belépési nyilatkozatot írnak alá, melynek egyik példánya a belépett rendes tagnak birtokában marad. Dr. Györffy Béla a Missziói Gyermekszövetség országos vezetője (Felpéc, Győr m.) ismertette célkitűzéseit és munkaprogramját. Kunos Jenőné Kinába utazása egyelőre halasztást szenved a háborús helyzet miatt. Elhatározta a tanács, hogy 1940-ben nem tart nyári konferenciát, hanem az őszi közgyűléssel egyidőben tartja meg konferenciáját. A jövő évi közgyűlés helye és ideje még bizonytalan.

Gyermekszövetségi munkaprogramm. A november hó 8-án tartott missziói tanácsülés elhatározta egy gyermekszövetségi munkaprogramm sürgős kiadását. Ugyanekkor értekezletet tartottak a szövetségi vezetők is és több fontos gyermekszövetségi ügy mellett a munkaprogrammot is megbeszélték. A pro-

gramm négy részből áll. Az I. rész történeti visszaemlékezést foglal magában a gyermekszövetségek eddigi munkájára és röviden ismerteti azok mai helyzetét. A II. rész gyakorlati tanácsokkal és útmutatásokkal szolgál a gyermekszövetségek megalakításához és vezetéséhez. A III. rész egy évi anyagot nyújt. A IV. rész gyermekszövetségi ünnepélyek rendezéséhez ad programmot. A munkaprogramm már ádventra megjelenik és azt minden vezető megkapja.

Gönci születésű misszionáriusnő. Kínában és Mongóliában hosszú évtizedeken keresztül működött és még működik is egy misszionáriusnő, aki a magyarországi Göncön született és tizenkétéves korában kikerült Amerikába. Az egykor magyar iskolába járó fiatal lány ma már alig ért magyarul. Igaz ugyan, hogy szülei németek voltak, s ő maga is korán idegen környezetbe került. Mint szülei, úgy ő is katolikus volt, de Stefáni Mária később Amerikában élénk kapcsolatba jutott allianszszellemű közösségi mozgalmakkal és így lett belőle protestáns misszionárius. Igen örült annak, hogy Pekingben egyszerre két magyar misszionáriussal is együtt lehetett. Történetesen Babos Sándor itt volt Pekingben néhány napra.

A Misszióegyesületbe újonnan belépett tagok: Békés József Balatonföldvár, Teray Endre Szolnok, Csepreghy Sándor Celldömölk, Czelder Valéria Rimaszombat, Weiler Henrik Sopron, Spiegel-Schmidt Frigyes Győr, Joób Olivér Nyiregyháza, Seberényi Lajos Zsigmond

Békéscsaba, Margócsy Emil Nyiregyháza, Horeczky Béláné Gödöllő, Szabó István Mórchida, Dr. Benes Miklós Budapest, Pröhlé Károly Sopronbánfalva, Lukács István Kemeneshögyész, Budafoki Nőegylet gyermekszövetsége.

Budapesti imaórán, nov. 14-én Parragh Lajos volt albániai misszionárius, ref. s. lelkész tartott érdekes és meleghangú beszámolót munkájáról. Éppen egy esztendővel ezelőtt vett búcsút és most ugyanazon a napon állott előttünk és fájó szívvel számolt be a szépen megkezdett és az Urnak legyen hála, szép eredményekkel kecsegtető protestáns munkáról. 600 éve ott működő amerikai protestáns misszió keretében tanulta a nyelvet, s mint iratterjesztő, bibliaárus már maga is résztvett az egyes istentiszteleteken, összejöveteleken. A görögkeletiek, mohamedánok a legnagyobb lojalitással, minden vallási surlódás, sőt keveredés mellett élnek egymás mellett. Alacsony civilizáció (a papok koldulnak, a g. k. püspök néhány pengőért már felavatják az írni, olvasni tudó egyént), leromlott társadalmi állapotok érthetővé teszik a gyors megszállást. A protestáns misszió nagy-nagy ellensége itt is „Róma”. A szépen fejlődő protestáns misszió gazda és munkások nélkül maradt, mert mindenki visszatért hazájába. A sok épület amerikai vagyon. Istennek útjai kifürkészhetetlenek. A bezárt ajtó előtt nem tehetünk mást, mint imádkozunk azokért az albánokért, akik megismerték az élő Üdvözítőt, hogy most már ők legyenek a világosság hordozói és népünk misszionáriusai. Parragh Lajos véleménye szerint a világ misszió elérkezett ahhoz az időhöz, amikor a bennszülötteket nem a misszionáriusoknak kell tovább misszionálni, hanem a már keresztényé lett honfitársaiknak.

Drenyovszky János vallástanár Ézs. 49. 6. verse alapján a misszió szent fellegységéről hirdette Isten ígéjét.

Jubileumi előadás sorozatunk utolsó előadását december 12-én fél 7 órai kezdettel Benkő István gyulai lelkész tartja: A bennszülött lelkészképzésről és a missziói iskolákról Kinában címmel.

Hálás köszönet a sok névtelen és névszerinti adományokért. Különösen Regős Emilia vezetése alatt álló gerendási Missziói Gyermekszövetségnek és Kada Judit vezetése alatt álló aszódi Missziói Leánykör küldeményéért. A használt bélyegeket és staniolt értékesítjük. Különösen a bélyegeket tudjuk jól értékesíteni. Gyűjtünk használt fogkrém-tubusokat és küldjük be a M. E. titkárnak.

Paunu Uno finn misszióigazgató felelősségérzéstől áthatott körlevelet küldött az Afrikában, Kinában és Palesztinában működő mindenegybes misszionáriusnak. A mostani nehéz időkből többszörösen az Úrra vagyunk utalva! Finnország megpróbáltatásokat jelentő napjaiban is biztosított bennünket lan-kadatlan felelősségérzetükről és naponkénti imádságaikról.

A légitámadás áldozata lett két amerikai misszionárius. A finn missziói munkamezőhöz viszonylag közelfekvő Csangte város a bombázás következtében a földdel egy szintfővé vált. Ekkor Caswell kanadai missz. feleségével együtt a tűz áldozata lett. Amikor a körülötök levő házak égni kezdtek, vizespórcba csavarva magukat, igyekeztek menekülni, de az állomásuk udvarán megfulladtak, úgyszintén néhány kínai is. Ugyanahhoz a misszióhoz tartozó Dickson missz. úgy menekült meg, hogy le-bocsátkozott a kútba, de ott is olyan hőség volt, hogy állandóan vizet kellett locsolnia magára. A tűzvész elmúltával felhúzták őt, de annyira megrendült az események hatása alatt, hogy ő is kénytelen volt elhagyni állomás helyét.

Csangsa kínai kézben marad továbbra is. Ugyanis a japánok az október elején történt támadás után elállottak a város meghódításától. Csangshában különben csak amerikai és német külföldi állampolgárok vannak. Bizonyára legnagyobb részük misszionárius, hiszen minden más foglalkozásu egyén régen elhagyta Hunan fővárosát. A külföldiek száma mindössze Csangshában kb. 15 lehet.

Nyolc norvég misszionárius indult Hupei és Honan tartományokba levő munkaterületekre. Nem mindennapi hír ez a háborús Kinában, mert bizony sok brit misszionárius kénytelen otthagyni munkaterületét. Hogyne csodálkoznának hát sokan azon, hogy Pekingből Kína belsejébe indulnak új küldöttek. A rendes körülmények között 3—4 napig tartó utazás mostan 3—4 hétig tart a szünetelő vasuti összeköttetés miatt. Mivel a posta lassan jár, még nem kapunk híreket arról, hogy elérték-e már utazásuk célját. Barátainkról annál inkább lessük a híreket, mert közöttük van a norvég misszióhoz tartozó két finn orvos is, dr. Berg és felesége.

Oktober másodikán kezdődött meg a pekingi nyelviskola őszi kurzusa, amely december közepéig tart. A mostani kurzuson már megkezdtem János evangé-

liumának olvasását, úgyszintén az istentiszteleti nyelvhasználat szakkifejezéseinek tanulását is. Délelőttöként a köznapis szóhasználat szokáncsával gazdagítjuk magunkat. — A nyelviskolának jelenleg nagyon kevés tanulója van. Az első kurzuson résztvesz egy magyar asszony is, akinek férje az itteni katolikus misszió orvosa. Ők majdnem velem egy időben érkeztek ki Kínába. *K. J.*

Pekingben két angol missziói iskolát bezártak. Az angolelleses tüntetések következményeképpen bezárták az itteni anglikán missziói fiú- és leányközépiskoláját. Ugyan ez megtörtént több helyen és katolikus iskolákkal is.

Új alapszabályunk. A november 10-én tartott egyetemes egyházi közgyűlés a

dombóvári közgyűlésünkön elfogadott módosított alapszabályt jóváhagyta. Mielőtt az egyetemes közgyűlés elnöksége által aláírt alapszabályt megkapjuk, ki nyomtatjuk és az érdekelteknek megküldjük. Az alapszabály egyik pontja ezt mondja: „A Misszióegyesület rendes tagja lehet minden evangélikus keresztyén, aki tudatában van Krisztus Urunk missziói parancsa elkötelezésének és megtapasztalta Jézus Krisztusban Isten megváltó kegyelmét. Mindezt hálából engedelmeskedni akar e parancsnak és szolgálatra felajánlja magát Istennek, hogy ott és úgy használja fel eszközül, ahogy az Neki tetszik: itthon, vagy a Krisztust még nem ismerő népek között.”

Kimutatás

a Magyarhoni Ágostai Hitvallású Evangélikus Misszióegyesület Pénztárába
1939. október 23-tól november 22-ig beérkezett összegekről.

Tagdíjak: 1937-re: Tomcsányi László Budapest 3 P.

1937—38-ra: Dr. Mády Zoltán Budapest 2 (2) P.

1938—39-re: Bikfalvy Miklósné Galgalyörk 6 (2) P.

1939-re: Budapestről: Kerepesi uti egyház 3 (1), Morhács Márton 3 (1), Danhauser László 3 (1), Nyiregyházáról: Túróczy Zoltán 3 (1), Joób Olivér 3 (1), Margócsy Emil 3 (1), Sopronból: Scholtz Ödön 3 (1), Nitschinger János 3 (1), Pröhle Károly Sopronbálfalva 3 (1), Budafoki Nőegylet MGYSZ-e 1 (1), Fábian Imre Sárszentlőrinc 3 (1), Kellő Gusztáv Szarvas 3, Lukács István Kemeneshőgyész 3, Jávor Pál Hatvan 3, Szeberényi Lajos Zsigmond Békéscsaba 1 (1), Bakay Péter Apostag 3 (1), Bácsi Sándor Pápa 3 (1), Podhradszky János Tordas 3 (1), Szabó István Mórchida 1 pengő.

1939—40-re: Dr. Bertha Benő Sárvár 6 (2) P.

1940-re: Dr. Zelenka Frigyes Budapest 3 (1), Dr. Gyórfy Béla Felpéc 3 (1), Dr. Deák János Sopron 3 (1), Bődecs Károly Súr 3 (1), Lipták Dezső Kispeszt 1, Horeczky Béláné Gödöllő 1 P.

Offertorium: Kaposzsekcsői konferencia 11.86, Ujdombóvári konferencia 18.22, Makó 3.16, Szeged 20, Csépa 3.30, Battonya 3.11, Nagyrév 2.10, Nagylak 1, Ambrózfalva 1.64, Csanádalberti 2.40,

Az Úr áldó kegyelme legyen velünk!

Budapest, 1939. november 22-én.

Csekkszámla: 16.188.

Nagybánhegyes 5, Hódmezővásárhely 7.26, Pitvaros 3, Budafok 2, Budapest-Üllői-uti külm. óra 5.80 P.

Adományok: Parragh Lajos Budapest 3.20, Győrből: Szeretetház lakói 11, Makray Kálmáné 11, Névtelenül 2, Erdőkürti bibliakör 10, Szelestey László Boba 0.50, Belák Jánosné Gércé 4 P.

Perselygűjtés: Radocsay Jenő Budapest 5.82, Kispesti bibliakör Drenyovszky János útján 6.12, Győri Szeretetház 9.62, Evang. Ifjúság Nagytarcsa 1.60, Sziklay Vendelné Kispeszt 3.72, Evang. egyház Makó 19.34.

Gyermekszövetség bélyegért: Kemeneshőgyész 1.20, Bük 6, Csanádalberti 9.27, Nagyrév 2.40, Szeged 8.40, Hódmezővásárhely 6, Nagybánhegyes 23.60, Tiszaföldvár 22.15, Makó 5.30, Nagylak 4, Pitvaros 5 P.

Kunos Jenő kínai missziójára: Budapestről: Végh Emilia 2, özv. Giffing Edéné 2, özv. Vásárhelyi Dezsőné 3, Horeczky Béláné Gödöllő 2, Kispestről: Koncz Dániel 1, „Matkatoveri“ 4, Győrből: N. N. 5, Kiss Lajosné 1, Külmisziói óra 1, N. N. 1, Zalán Frigyes Aszód 5, „Atom“ Mezőnagymihály 4, özv. Kertész Lajosné Várpalota 4, N. N. imaközösségi tag Orosháza 7, Kilszky Antalné Nyáregyháza 2, Turmezei Sándor Tokaj 8 P.

Cél megjelölése nélkül: Lechnitzky Gyula Budapest 3 P.

Rimár Jenő pénztáros:

XIV., Gizella-út 28.
Telefon: 4-97-189.